

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13497 *Reial decret llei 11/2009, de 13 d'agost, pel qual es regula, per a les concessions d'àmbit estatal, la prestació del servei de televisió digital terrestre de pagament mitjançant accés condicional.*

Tant en l'ordenament jurídic espanyol (article 1 de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada) com en el dels països del nostre entorn, la televisió és un servei públic essencial i, com a tal, la seva finalitat ha de ser, abans que res, la de satisfer l'interès general dels ciutadans i la de contribuir, com a mitjà de comunicació social, al pluralisme informatiu, a la formació d'una opinió pública lliure i a l'extensió de la cultura. Aquests principis, plenament vigents en l'actualitat, són els que inspiren l'esmentada Llei de televisió privada.

Per garantir el compliment d'aquests principis és necessària l'existència d'una oferta televisiva atractiva i amb continguts de qualitat. Aquests objectius cobren, en el context actual de trànsit a una nova tecnologia de difusió, un especial relleu ja que la digitalització requereix una adaptació no només dels difusors sinó també dels televidents, que, per tant, troben en la millora dels continguts un estímul addicional a l'adaptació dels seus equips.

Amb el disseny actual recollit en el Pla tècnic nacional de la televisió digital terrestre, aprovat pel Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, després del cessament de les emissions analògiques, els ciutadans podran rebre 32 canals d'àmbit nacional i 12 més d'àmbit autonòmic i local. La disposició addicional primera del Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, va avançar el cessament de les emissions de televisió terrestre amb tecnologia analògica, inicialment previst per a l'1 de gener de 2012, i el va fixar el dia 3 d'abril de 2010.

El territori estatal es divideix en 90 projectes de transició que es despleguen en el temps des del 27 de juny de 2009 fins al 3 d'abril de 2010, sobre els quals individualment es realitza el cessament d'emissions de la televisió analògica. Una de les condicions bàsiques imposada pel Govern per poder ordenar el cessament d'emissions analògiques a nivell de cadascun d'aquests projectes és que el grau de penetració de la televisió digital terrestre (que el ciutadà estigui correctament antenitzat i tingui descodificador o un receptor adaptat) sigui suficient, de manera que es garanteixi una adequada substitució tecnològica.

Per aconseguir que la implantació de la televisió digital terrestre (TDT) sigui un èxit, és necessari incentivar el consum de TDT per part dels ciutadans. Des d'aquesta perspectiva, la millora dels continguts i, amb això, l'augment del consum de TDT, serà un catalitzador per a la substitució correcta de la tecnologia analògica per la digital. La regulació de la modalitat de pagament mitjançant accés condicional impulsarà de manera decisiva la implantació definitiva de la TDT ja que incentivarà la demanda a accedir als continguts disponibles en aquesta modalitat d'accés al servei. Els continguts Premium que es proporcionen a través de la TDT de pagament constitueixen una motivació afegida per a l'audiència potencial de la TDT.

La urgència en l'adopció d'aquest Reial decret llei rau en el fet que, en cadascun dels 90 projectes de trànsit a la TDT, encara que la cobertura del senyal sigui similar o superior a l'analògica, si el nivell d'antenització no és prou elevat la data de cessament de les emissions analògiques es pot endarrerir o fins i tot avançar si els indicadors evolucionen millor del que s'espera. La possibilitat d'avançar encara que sigui lleugerament la data del cessament en cadascun dels projectes té una incidència positiva immediata en el procés de trànsit i facilita de manera immediata la planificació i el mesurament de l'audiència i, per tant, d'una de les principals fonts d'ingressos dels concessionaris. Per això, després de l'experiència que s'ha posat de manifest durant la present fase I del trànsit a la televisió digital i considerant els projectes pendents, tant de la fase I com de les dues fases següents,

resulta urgent adoptar totes les mesures necessàries per fomentar un procés d'antenització més ràpid que permeti l'execució dels projectes de cessament de les emissions analògiques amb més celeritat per tal de garantir la culminació del trànsit a la TDT l'abril de 2010 o fins i tot abans. Qualsevol mesura que incrementi el grau de satisfacció del ciutadà pel pas a aquesta nova tecnologia contribueix de forma notable al procés d'antenització. En aquest sentit, els continguts més atractius que es puguin generar a través de la televisió de pagament incrementaran el nombre de persones interessades a adaptar-s'hi com més aviat millor. Aquesta forma d'estímul per al trànsit s'ha utilitzat amb èxit en països com França, el Regne Unit, Itàlia, Finlàndia o Suïssa.

D'altra banda i tal com es va avançar en el Reial decret llei 1/2009, de 23 de febrer, de mesures urgents en matèria de telecomunicacions, convalidat per la Llei 7/2009, de 3 de juliol, les principals economies desenvolupades, entre les quals es troba l'espanyola, estan experimentant una greu crisi financera que afecta el bon funcionament dels mercats i dificulta la captació de recursos per part pràcticament de tots els sectors. Aquesta situació es produeix en un moment crític per a les empreses de televisió com és el procés de transició de l'emissió analògica a la digital, que comporta la necessitat d'atendre els reptes tecnològics i, paral·lelament, aconseguir un mercat competitiu. Aquestes dificultats, a les quals se suma la reducció d'ingressos publicitaris, amenacen l'equilibri del servei de televisió. L'èxit del procés de transició de la TDT depèn en gran mesura del fet que hi hagi les mínimes alteracions econòmiques possibles per als subjectes encarregats d'implementar-la i que les empreses disposin de fortalesa financera per afrontar les inversions necessàries. Per tant, en línia amb els principals països del nostre entorn, és urgent obrir una via alternativa de generació d'ingressos per als operadors privats del servei de televisió, que els possibiliti alleujar la situació financera en què es troben com a conseqüència de la crisi econòmica internacional, coadjuvi a la seva sostenibilitat econòmica i financera, els permeti afrontar les baixades d'ingressos per la publicitat i complir els compromisos assumits en les seves concessions. A més, no ens podem quedar enrere respecte als altres països europeus d'avantguarda que han utilitzat la modalitat de la TDT de pagament mitjançant accés condicional com a mesura de suport perquè els seus operadors del servei de televisió puguin fer front a les dificultats econòmiques. Aquesta decisió normativa, si s'adopta de forma urgent, permetrà a la indústria espanyola situar-se estratègicament en condicions d'igualtat amb els esmentats països en el desenvolupament de serveis i equips per a la TDT de pagament, no només per al mercat espanyol, sinó també per a l'internacional.

La legislació vigent en matèria de televisió constituïda per la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada; la disposició addicional quaranta-quatrena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social; el Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la televisió digital terrestre, i la resta de normativa de desplegament, no conté cap previsió respecte a la modalitat d'emissió, en obert o en codificat, del servei de televisió, i en determinades ocasions són els plecs dels concursos els que concreten aquest requisit.

La conseqüència d'aquest fet és que des del punt de vista de la modalitat d'emissió, per a un mateix servei públic de televisió, hi ha diferències no justificades entre els concessionaris. Per tant, també és urgent i necessari que la competència en aquesta fase de trànsit del nostre mercat televisiu es produeixi en condicions d'igualtat, reconeixent a tots els operadors concessionaris de canals de TDT que, si ho consideren convenient, en puguin explotar un sota la modalitat d'accés condicional mitjançant pagament.

Aquesta mesura d'equilibri, imprescindible per assegurar la concurrència igual en el nou marc regulador que s'introduirà mitjançant la nova Llei general audiovisual, actualment en tràmit d'aprovació parlamentària, s'ha d'adoptar, a més, en una norma amb rang de llei tal com ha posat de relleu el Consell d'Estat en el Dictamen de 23 de juliol de 2009.

Mitjançant aquest Reial decret llei s'unifiquen els diferents règims jurídics existents i es posa fi a la situació actual en què per a un mateix servei públic s'atorguen drets diferents als concessionaris existents, i estableix regles idèntiques que permetin la competència en el mercat de la televisió per ones terrestres en igualtat de condicions. A més, confereix

seguretat jurídica als operadors en un context de canvi cap a un nou marc de competència.

Amb la introducció del servei de televisió digital terrestre (TDT) de pagament mitjançant accés condicional per a totes les societats concessionàries de televisió s'obre la possibilitat d'un reforçament financer d'aquestes en un moment crucial per a la posada en marxa de la TDT abans del cessament definitiu de les emissions amb tecnologia analògica previst per al 3 d'abril de 2010. Amb aquesta modalitat es possibilita per a totes les empreses concessionàries noves fonts de finançament de les concessions i assegura amb això la diversitat de l'oferta televisiva. Aquesta diversitat es preserva a més perquè la prestació del servei de TDT en aquesta modalitat queda limitada a un canal digital com a màxim per concessionari, de manera que en general l'oferta de televisió per ones terrestres sigui en obert i es limita la possibilitat d'accés concessional a un sol canal sempre que la concessió permeti l'explotació de més d'un. Es millora, a més, la qualitat de l'oferta televisiva, ja que aquests canals d'accés condicional hauran de ser atractius i diferenciats ja que es basen en el pagament d'una quantitat per part dels usuaris.

En conclusió, amb la finalitat d'assegurar l'èxit d'implantació de la televisió digital terrestre i millorar la prestació del servei públic de televisió per als ciutadans, és necessari flexibilitzar el model de negoci existent fins ara –basat en l'emissió en obert– i permetre a les societats concessionàries del servei públic de televisió d'àmbit estatal la prestació del servei de TDT en la modalitat de pagament mitjançant accés condicional. Aquesta flexibilització del model contribuirà, a més, al sosteniment d'una oferta més àmplia.

L'avantprojecte de Llei general audiovisual que es tramita actualment constitueix normativa bàsica i preveu un marc obligatori comú per a l'Estat i comunitats autònomes en l'àmbit de la televisió de pagament, que l'un i les altres poden modular després mitjançant normativa de desplegament sempre que respectin aquest límit. La normativa comuna indica que un concessionari pot donar televisió de pagament mitjançant accés condicional com a màxim en un 50% del conjunt de l'espectre assignat (article 26.3 de l'avantprojecte). Aquesta limitació suposa, en l'àmbit dels concessionaris d'àmbit estatal, la possibilitat d'oferir com a màxim dos canals dels quatre de què disposin després del cessament de les emissions en analògic. Dins d'aquest marc res no impedeix que l'Estat i les comunitats autònomes puguin desplegar la normativa bàsica amb l'establiment en una llei o un reglament o fins i tot en el plec (el mateix avantprojecte ho recorda en el seu article 29.3) de limitacions a la televisió de pagament que respectin el límit establert com a normativa bàsica.

Doncs bé, el present Reial decret llei, dins de les competències de l'Estat i en el marc jurídic de la futura normativa bàsica, regula la TDT de pagament d'àmbit estatal i la limita a un sol canal com a màxim, mentre no sigui aprovada amb caràcter definitiu per les Corts Generals la dita regulació.

L'aprovació d'aquest Reial decret llei té el seu fonament en la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, en què s'estableix el règim jurídic del servei públic de televisió; en la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que regula el règim jurídic de la televisió digital terrestre; en la Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme, i en la disposició addicional catorzena del Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, que habilita el Govern perquè, en funció de l'evolució del mercat, de les possibilitats tecnològiques i del desenvolupament de la televisió digital terrestre, estableixi condicions especials d'emissió de conformitat amb les pràctiques dels principals països europeus, no previstes en els contractes de concessió.

El present Reial decret llei ha estat objecte d'informe per part del Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació, informe que, d'acord amb el que estableix la disposició addicional cinquena de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, equival a l'audiència a què es refereix l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. Així mateix, el Reial decret llei ha rebut l'informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i el Consell d'Estat ha emès dictamen

de data 23 de juliol de 2009 en el qual es conclou que aquesta regulació s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de llei.

L'article 1 d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de la distribució de competències establerta a l'article 149.1.27a de la Constitució, en la mesura que l'objecte del Reial decret es limita a les concessions la competència de les quals correspon a l'Estat. En canvi, l'article 2 es dicta en ús de la competència exclusiva que atribueix a l'Estat en matèria de telecomunicacions l'article 149.1.21a de la Constitució.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, escoltat el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 d'agost de 2009,

DISPOSO:

Article 1. Prestació del servei de televisió digital terrestre en la modalitat de pagament mitjançant accés condicional.

Les societats concessionàries del servei públic de televisió digital terrestre d'àmbit estatal poden explotar totalment o parcialment en la modalitat de pagament mitjançant accés condicional un dels canals digitals dels quals són titulars sempre que la seva concessió permeti l'explotació de més d'un canal.

Article 2. Requisits dels sistemes d'accés condicional necessaris per a la prestació del servei.

Els sistemes i serveis d'accés condicional emprats per accedir al servei de televisió digital terrestre en la modalitat de pagament mitjançant accés condicional han de ser oberts, i és aplicable el que estableix l'article 24 del Reglament sobre mercats de comunicacions electròniques, accés a les xarxes i numeració, aprovat pel Reial decret 2296/2004, de 10 de desembre.

Disposició final primera. Títol competencial.

1. L'article 1 es dicta a l'empara de l'article 149.1.27a de la Constitució.
2. L'article 2 es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució.

Disposició final segona. Desplegament reglamentari i aplicació.

El Govern i el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç han de dictar, en l'àmbit de les seves respectives competències, totes les disposicions i mesures que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

El present Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 13 d'agost de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO